

Калина Терзийска

Светлана

Калина Терзийска е театрален режисьор на свободна практика и доктор по театрознание. Защитила е дисертация в областта на съвременните сценични практики на тема „Енергетичният театър – утопия или реалност?“ в НАТФИЗ. Дипломант към магистърска програма „Артистични психо-социални практики“ в НБУ. Някои от представленията ѝ като режисьор са „Моцарт и Салиери“ от А. Пушкин, „Там, вътре“ по М. Метерлинк, „Саломе“ от О. Уайлд, „Малък динамит“ от А. Морган, „Под сянката на лимоновите дръвчета“ по К. Макфърсън, „Направени от сънища“ по У. Шекспир и др.

Основател е на фондация „Зона за креативност и култура“, която провежда театрални обучения за ученици, и съорганизатор на инициативата „Млада наука за изкуствата“. Работи също към филмови продукции. Пиесата „Светлана“ се ражда като „страничен ефект“ от близо двегодишното сътрудничество на авторката с американския актьор, режисьор и драматург Тим Кюсак по проекта „Дъщерите на Агамемнон“, театрално изследване на отпечатъка от Студената война, диктатурата и демокрацията, комунизма и капитализма върху душата.

13 април 2020 г.

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА

ПИШЕЩАТА

СВЕТЛАНА Светлана Алилуева / Лана Питърс, дъщеря на Сталин

ДЕТЕ СВЕТЛАНА

МЛАДА СВЕТЛАНА

ВЪЗРАСТНА СВЕТЛАНА

КАТЕРИНА Екатерина Жданова, дъщеря на Светлана от брака ѝ с Юрий Жданов

КРИС Крис Евънс / Олга Питърс, дъщеря на Светлана от брака ѝ с Уесли Питърс

ЗИНАИДА РАЙХ

АЛИСА

АДА

МЯСТО НА ДЕЙСТВИЕТО: „УОТЪРМИЛ“ ЦЕНТЪР, ЛОНГ АЙЛЪНД, САЩ

ВРЕМЕ НА ДЕЙСТВИЕТО: 8 АПРИЛ 2020 г.

ПИШЕЩАТА: УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН УИЛСЪН,
ПОЛУЧИХ ВАШЕТО ПИСМО И ЩЕ СИ ОСТАНА ВКЪЩИ НА „АНГЕЛОВ ВРЪХ“ 25, СОФИЯ,
БЪЛГАРИЯ, ДОРИ НЯМА ДА ИЗЛИЗАМ НА ДВОРА, НО ТОЧНО ДНЕС ИМАМ СПЕШНА И
НЕОТЛОЖНА НЕОБХОДИМОСТ ДА БЪДА В „УОТЪРМИЛ“, ЛОНГ АЙЛЪНД, САЩ.
ОТ МЕСЕЦИ ПРЕСЛЕДВАМ ЯТО ЧЕРНИ ЖЕНИ И ТАЗИ СУТРИН ТЕ ГРУПОВО МИ
ЗАЯВИХА, ЧЕ ЕДИНСТВЕНОТО МЯСТО, КЪДЕТО СА СКЛОННИ ДА МИ РАЗКРИЯТ КАКВО
ВЪЗНАМЕРЯВАТ ДА ПРАВЯТ В ПИЕСАТА, КОЯТО ПИША ЗА ТЯХ, Е ВАШАТА АРТИСТИЧНА
ЛАБОРАТОРИЯ. НЯКОИ ОТ ТЯХ СА ВЛЮБЕНИ В „АЙНЩАЙН НА ПЛАЖА“, КАЗВАТ, ЧЕ
Е ПРОМЕНИЛ ЖИВОТА ИМ, ДРУГИ ИСКАТ ДА СЕ НАУЧАТ НА МЪЛЧАНИЕ КАТО ТОВА

ОТ „ПОГЛЕДА НА ГЛУХИЯ“, ПРИЛИЧА ИМ НА ТРИГОДИШНОТО МЪЛЧАНИЕ В ИМЕТО НА СВЕТОВНИЯ МИР НА ДВОРА ЦВИЕЛИ, ТВЪРДЯТ, ЧЕ „УОТЪРМИЛ“ Е КАТО БУДИСТКИ ХРАМ И ДА БЕЛИШ КАРТОФИ В КУХНЯТА НА РОБЪРТ УИЛСЪН Е ФОРМА НА ДУХОВНА ПРАКТИКА. АЗ СЪМ ЛЕКО СКЕПТИЧНА И ПОДОЗИРАМ, ЧЕ ИСТИНСКАТА ПРИЧИНА ЗА ТЕХНИЯ ИНТЕРЕС Е КРЪВНАТА ВРЪЗКА НА ПОВЕЧЕТО ОТ ТЯХ С ГЛАВНИЯ ГЕРОЙ ОТ ДРУГ ВАШ СПЕКТАКЪЛ – „ЖИВОТЪТ И ВРЕМЕНАТА НА ЙОСИФ СТАЛИН“, НО КОЯ СЪМ АЗ, ЗА ДА СПОРЯ, АЗ СЪМ ПРОСТО ПИШЕЩАТА, ХРОНИКЪОР НА СЪБИТИЯТА, ЗАТОВА МЛЪКВАМ И СИ ПРЕДСТАВЯМ, ЧЕ ДНЕС, 8 АПРИЛ 2020 ГОДИНА, СЕДЯ ВЪВ ВАШАТА КУХНЯ, ГОСПОДИН УИЛСЪН, БЕЛЯ КАРТОФИ И ЧАКАМ...

СВЕТЛАНА: Никой не ме вижда. Никога няма да ме видят. Виждат само баща ми в мен. Треперят от възбуда, че... Аз съм нещо като сексукла за тях. Нищо повече. Така излиза. Превъзбуждат се от идеята, че могат да имат нещо с него. Това е приятният гъдел. През мен се опитват да... Сянката на баща ми. Когато ме обожават... Когато ме ненавиждат... Когато ми се възхищават... Когато ме унижават... Когато ми се подмазват... Когато се гаврят с мен... Когато ме ухажват... Когато ме отхвърлят... Когато искат да... Извратенаци! Нещастници!

МЛАДА СВЕТЛАНА: Да се съизмерват с него! За да се съизмерват с него, трябва да са от неговия калибър. Чърчил, Де Гол, Рузвелт. Те могат да кажат кой и какъв е бил баща ми. Какво е истинското му място в историята... Никога не е заради мен. Презирам ги.

ВЪЗРАСТНА СВЕТЛАНА: Всяка вечер в шест, минутата преди шест, държа чашата с вино и чакам до телефона, винаги се обажда тя, добро момиче. Тази вечер ще пием червено вино. По грузински. Последния път, когато видях майка ми, тя ме накара да ѝ обеща, че няма да пия вино. Скоро ще станат 79 години оттогава. От последния ни разговор.

АДА: Ленко. Винаги, когато беля картофи, а беля картофи доста често, си спомням за Ленко. По-точно за майката на Ленко, която бели картофи, докато полицаите влизат в къщата ѝ, за да търсят ранения партизанин, на когото Ленко помага, намира го до една полупресъхнала вада, в малка горичка, и току-що е казал на майка си, а тя започва да бели картофи, но е толкова ужасена, че ги бели надълбоко и се ядосва, че хаби картофите.

СВЕТЛАНА: „Стопанке!“

ДЕТЕ СВЕТЛАНА: Така се обръщаше към мен баща ми.

МЛАДА СВЕТЛАНА: Всеки път, когато го молах за нещо, той казваше:

ВЪЗРАСТНА СВЕТЛАНА: „Не ме моли! Заповядай ми и ще го направя на секундата.“

ДЕТЕ СВЕТЛАНА: Това беше нашата игра.

МЛАДА СВЕТЛАНА: Изпращам му бележка:

ДЕТЕ СВЕТЛАНА: „Татенце, заповядам ти да дойдеш да ме видиш!“

МЛАДА СВЕТЛАНА: „Прибери се по-рано, татенце!“

СВЕТЛАНА: „Татенце, студено е, заповядам ти да носиш палто!“

ДЕТЕ СВЕТЛАНА: „Татенце, заповядам ти довечера да ме вземеш на театър!“

МЛАДА СВЕТЛАНА: Винаги се връщаше отговор „Слушам“, „Покорявам се“ или „Ще бъде изпълнено“.

АДА: Веднъж в четвърти клас учителката, която ни беше и класна, ме остави да вода часа, да изпитвам. Бях толкова горда. Казах: „Искам да съм като Ленин!“ „Ти си точно като Ленин, Ада“, каза другарката. Чак сега откривам, че Ленко и Ленин звучат еднакво.

ДЕТЕ СВЕТЛАНА: А когато през лятото бяхме разделени, си пишехме кратки писма.

СВЕТЛАНА: „Привет на моята Сетанка стопанка! Получих всичките ти писма. Благодаря за писмата! Не отговарях, защото бях много зает. Как си прекарваш времето, как е английският ти, добре ли се чувстваш? Аз съм здрав и весел както винаги. Скучно ми е без теб, но какво да се прави, търпя. Целувам своята стопанчица.“

ВЪЗРАСТНА СВЕТЛАНА: Точно седмица преди това писмо Зинаида Райх е убита в дома си, месец по-рано Мейерхолд е арестуван, измъчван в продължение на година и убит.

МЛАДА СВЕТЛАНА: Скоро след това се влюбих безпаметно.

ДЕТЕ СВЕТЛАНА: В един режисьор.

ВЪЗРАСТНА СВЕТЛАНА: Не мога да спра да си представям бюрото с листовете. И всичко е там – заповедите за арест и разстрел, моите писма и ръката на баща ми, пишеща „Аз съм здрав и весел както винаги“.

СВЕТЛАНА: Научих истината след смъртта му.

ВЪЗРАСТНА СВЕТЛАНА: Не мога да спра да си представям, че същата ръка...

ЗИНАИДА РАЙХ: Скъпи Йосиф Висарионович!

Пиша Ви това писмо в ума си повече от година. Непрекъснато споря с Вас в мислите си, доказвам Ви, че не сте прав по отношение на изкуството. Аз живея в изкуството повече от 20 години, а Вашето занимание е съвсем различно. И Толстой отричаше изкуството, а Вие сте длъжен да разберете цялата му сила и да не ограничавате своя вкус. Простете ми за дързостта... Аз съм дъщеря на работник – сега това за мен е най-важното – и аз вярвам в своя класов инстинкт. Той ме води до това писмо към Вас и аз съм длъжна пред съвестта си да кажа всичко, което знам... Бих искала да говоря с Вас по два въпроса. Първият – виновниците за смъртта на Есенин и Маяковски. Искам да ви разкажа всичко. Искам също на гроба на Есенин да не стои кръст, това е дело на майка му, а хубав съветски паметник.

Вас така безкрайно, безкрайно Ви мамят, крият от Вас и Ви лъжат и най-правилното в този момент е да се обърнете към масите. За Вас аз също съм глас от масите и Вие сте длъжен да чуете от мен и лошото, и хубавото. Вярвам във Вашата чувствителност. Вторият въпрос е за Мейерхолд и пиесата „Наташа“. Тя е за истинската съветска жена. Изпращам Ви я.

Много бих искала да се видя с Вас на 5 май. Моля ви, телеграфирайте ми в Ленинград, Карповка 13, ап. 20. Да сте ми здрав! Задължително. Сърдечен поздрав, Зинаида Райх